

Tjeneste, er taget meget betydelig til; det maa jo heller ikke overses, at Bestemmelserne forrige Gang forelaa under en noget anden Form i Forbindelse med Bestemmelserne om Eilsyn med Dampmaskiner i Skibe og med selve disse Skibe, forsaavidt de vare Passagerfartstier. Dette kan maaske forklare, at enkelte Bestemmelser angaaende Dampkjedler paa Landet den Gang, da de forelaa som et forholdsvis underordnet Punkt, ikke have tiltrukket sig samme Opmærksomhed som nu, da Emnet særlig er fremdraget og foreligger i et særskilt Lovforslag. De Ændringer, som Udvalget har foreslaaet, angaa, som ærede Medlemmer vilde se, først selve Definitionen af, hvad der skal paa-virkes af Lovforslaget, selve Lovforslagets Emne. Det er vel saa, at, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, vil den forholdsvis simple Bestemmelse i § 1 om, at enhver Dampkjedel, der bruges enten som særskilt Dampudvillingsapparat eller i Forbindelse med en Maskine paa Landjorden, skal være underkastet det Offentliges Eilsyn, kunne mildnes noget gennem Anordning, foreslaaet af Justitsministeren for Hans Majestæt Kongen. Men det har dog forekommet Udvalget, at det vilde være rigtigst saavidt mulig nøiere at bestemme det Omfang, som Lovforslaget i Virkeligheden skalde have, og at det altsaa vilde være rigtig udtryffeligt i Lovforslaget at fritage for det Offentliges Eilsyn saadanne Dampudvillingsapparater, om hvilke der knap kan være to Meninger om, at de ere saa lidt farlige for det Offentlige og saa lidt faretruende overhovedet, at der ikke behøves at tages særligt Hensyn til dem. Udvalget har troet som saadanne usfabelige Dampudvillingsapparater at kunne betegne saadanne, som arbejde med et lavere Tryk end 10 Pund. Vedtages en saadan Bestemmelse, vilde jo derved alle de Apparater, som anvendes dels til Meieribrug, dels til Husholdningsbrug, som saamlige anvendes med et lavere Tryk, være fritagne for det Offentliges Eilsyn, og naar man nu ser hen til, at der vistnok ikke skal kunne paavises et eneste Tilfælde, hvor et saadant Apparat er sprunget heri Landet, forekommer det os berettiget at forlange, at man ikke paa Forhaand vedtager generende Lovbestemmelser om Brugen af saadanne Apparater. Det Ændringsforslag, som Udvalget har foreslaaet til § 1, gaar altsaa ud paa ubetinget at unddrage fra Lovens Omraade saadanne Dampudvillingsapparater, som bruges med et lavere Tryk end 10 Pund, og ved Siden deraf lade Justitsministeren beholde den samme Frihed til ad Anordningens Vet nærmere at bestemme, eventuelt at fritage for Eilsyn, de andre Apparater, som efter hans Skjønne og nøiere Overveielse maatte anses for heller ikke at være faretruende. Det er Hensigten med det første Ændringsforslag. — Ændringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa en Række af Forandringer i flere af Paragraferne, nemlig §§ 4, 12, 13 og 16, hvilke saamlige have

til Hensigt at ophæve den exceptionelle Stilling, som de bevægelige Dampkjedler have faaet i Lovforslaget, en Stilling, som det har forekommet Udvalget ikke lod sig forsvare. Det har forekommet Udvalget, at der i Virkeligheden ikke er Grund til fra det Offentliges Side, at sselne mellem bevægelige og ikke bevægelige Kjedler, undertagen forsaavidt som de førstnævntes mere bevægelige Natur kan gjøre det nødvendigt at træffe særlige Bestemmelser for at sætte Politiet istand til til enhver Tid at kunne vide, hvor en Dampkjedel befinder sig, forsaavidt som enten det aarlige Eftersyn efter § 18 eller det tilfældige efter § 13 skal bringes til Anvendelse paa den. Ud over det har det ikke forekommet Udvalget, at der var nogenfømhøest Grund til at sselne mellem de bevægelige og de faststaaende Dampkjedler. Da dette er et af de Punkter, i hvilke Udvalgets Ændringsforslag vilde gjøre Forandring i det, som for to Aar siden blev vedtaget af Landsstinget, skal jeg tillade mig nærmere at gjøre Rede for, hvorledes, efter min Mening idetmindste, den exceptionelle Stilling for de bevægelige Dampkjedler er kommen frem i Lovforslaget, som det dengang blev vedtaget i Landsstinget. I dette Lovforslags § 9 omhandles disse bevægelige Dampkjedler, men ganske vist under et andet Navn, under en anden Betegnelse end i nærværende Lovforslag. § 9 i Lovforslaget om Eilsyn med Dampkjedler og Damppassagerfartstier taler om „Lokomotiver og Lokomobiler“; det bestemmer om dem, at de skulle besigtiges, ikke alene førend de som nye tages i Brug, men ligeledes en Gang hvert Aar. Der tilføies, at Besigtigelsen skal gaa ud paa at prøve Kjedlen, og ved Lokomobiler tillige paa at undersøge, hvorvidt de ere forsynede med de Indretninger, som tilfigte at formindske Udsfare, og endelig føies dertil i samme Paragraf, at den aarlige Besigtigelse kan bortfalde hvert andet Aar, naar der produceres en troværdig Attest for, at der ikke senere er fket noget Brud eller Bræk paa Kjedlen, og at iøvrigt Lokomotivet eller Lokomobilet er i god Orden. Jeg kan ikke læse denne § 9 anderledes, end at vi dengang ikke alene toge Bestemmelse om Eftersyn af selve Kjedlen i Lokomotivet eller Lokomobilet, men om Maskinen i det Hele, og derved faar ganske vist Bestemmelsen en helt anden Karakter. Paa denne Maade synes der jo ogsaa at være en ret god Overensstemmelse mellem, hvad Landsstinget dengang vedtog om Dampskibe og hvad det vedtog om Lokomotiver og Lokomobiler. Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, handler derimod ikke om Lokomotiver og Lokomobiler. Det handler ene og alene om Dampkjedlerne i disse Maskiner. Det forekommer mig altsaa, at alene af den Grund er Forholdet meget forandret fra, hvad det var for to Aar siden, og, selv om Landsstinget skalde lægge særlig Vægt paa at være i den Grad konsekvent, at det ikke nu vilde fravige,